

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5942/2018
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Оливера Маричић адвокат из ..., против тужених Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ..., чији је пуномоћник Драган Николић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Жељко Лекић, адвокат из ..., ради утврђења недопустивости извршења, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 10/18 од 05.07.2018. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ... изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 10/18 од 05.07.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ... изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 10/18 од 05.07.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П 293/17 од 25.10.2017. године, у првом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА против тужених, па је утврђено да је извршење по предлогу туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ..., против туженог ВВ у предмету Основног суда у Ваљеву И 1074/16 на непокретности у својини тужиље и то стана број ... површине 50 квадратних метара у ... зграде број ..., за ... становање, број улаза ..., у улици ... број ..., на кп.бр. ... КО ..., уписаној у лист непокретности бр. ... КО ..., ради намирења потраживања туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ... према туженом ВВ, насталих по уговору о дугорочном кредиту у износу од 111.601,30 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате, са законском затезном каматом од 02.06.2015. године до исплате, недопуштено. У другом ставу изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца ББ против тужених, па је утврђено да је извршење по предлогу туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО из ... против

туженог ВВ у предмету Основног суда у Ваљеву 1074/16 на непокретности у својини тужиоца и то стана број ... у површини од 76 квадратних метара у ... зграде за ... становање, број ..., број улаза ..., у улици ... број ... на катастарској парцели ... КО ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., ради намирења потраживања туженог Привредног друштва „Б2 Холдинг капитал“ ДОО ... према туженом ВВ, насталих по уговору о дугорочном кредиту у износу од 111.601,30 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 02.06.2015. године до исплате, недопуштено. У трећем ставу изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 83.050,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 10/18 од 05.07.2018. године, одбијена је као неоснована жалба првотуженог и првостепена пресуда потврђена у односу на првотуженог.

Против правноснажне другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су дали одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Како је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 06.03.2017. године, а да вредност предмета спора износи 100.000,00 динара, односно да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија првотуженог недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић